

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 22:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af jobskabelsesloven.

[Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.]

(Fremsat 15/2 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

SFs forslag til folketingsbeslutning indeholder tre elementer. For det første foreslår man, at der afsættes yderligere 500 mill. kr. til offentlig jobskabelse på finansloven. For det andet foreslår man, at den særlige ungdomsløn – løntrykkercirkulæret – afskaffes. For det tredje foreslår man, at 25 års aldersgrænsen i jobskabelsesordningen fjernes.

Med hensyn til forslaget om at forøge den offentlige jobskabelse med 500 mill. kr. kan jeg indledningsvis nævne, at der i 1983 i alt blev anvendt 294 mill. kr. til offentlig jobskabelse, og på finansloven for 1984 er der afsat 290 mill. kr. Dette svarer til ca. 3.500 arbejdspladser på offentlige jobskabelsesprojekter. Til sammenligning kan jeg desuden nævne, at der i 1983 var afsat 530 mill. kr. til offentlig jobskabelse.

Den reducerede bevilling i 1984 i forhold til den budgetterede bevilling for 1983 er udtryk for regeringens vilje til at gøre alvor af betingelsen om, at jobskabelse så vidt muligt skal udføres af eller i samarbejde med private virksomheder. En forholdsvis begrænset bevilling til offentlig jobskabelse vil nemlig tvinge kommuner og amtskommuner til at søge at arrangere deres projekter som privat jobskabelse. Dette har en række fordele. For det første vil en række offentlige udgifter blive flyttet over i den private sektor. For det

andet vil de unge arbejdsløse, der ansættes i en privat virksomhed, have større udsigt til stabil og varig beskæftigelse, end hvis de blot var blevet ansat inden for det offentlige. Jeg må derfor sige, at regeringen ikke kan gå med til; at bevillingen til offentlig jobskabelse igen sættes i vejret.

SF foreslår dernæst, at den særlige ungdomsløn til unge under 22 år, der er ansat på et jobskabelsesprojekt, bliver afskaffet. I øjeblikket eksisterer der en overgangsordning, som betyder, at unge mennesker under 22 år kun får den særlige ungdomsløn, hvis de bliver ansat på et jobskabelsesprojekt, der er en videreførelse af et tidligere beskæftigelsesprojekt. Det betyder i virkeligheden, at der hele tiden bliver færre og færre unge, der er på ungdomsløn, efterhånden som de gamle jobskabelsesprojekter bliver lavet om til egentlig jobskabelse. Det er i øvrigt fastsat i loven, at arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet kan udstede mere permanente regler om særlig løn til unge på jobskabelse. Dette spørgsmål har været drøftet i landsarbejdsnævnet, men arbejdsdirektoratet har endnu ikke udstedt nye regler.

Det tredje led i beslutningsforslaget sigter på en fjernelse af 25 års aldersgrænsen i jobskabelsesordningen. Forslaget er angiveligt motiveret med, at eksistensen af aldersgrænsen har medført, at oprettelse af job er blevet forsinket, eller at job slet ikke er blevet oprettet.

I de statistiske oplysninger, vi indtil nu har fået om jobskabelsesordningen, er der ikke meget, der tyder på, at aldersgrænsen har haft disse virkninger. Efter den seneste statistik, som omfatter januar-november 1983, er ca. 12 pct. af alle jobskabelsesarbejdspladser godkendt til over 25-årige. Efter § 21, stk. 2, i bekendtgørelse om jobskabelse må personer på 25 år og derover kun udgøre en mindre del af de ansatte ved arbejdet. Praksis ligger altså rigeligt inden for de rammer, som bekendtgørelsen afstikker.

Statistikken fortæller os i øvrigt, at arbejdsmarkedsnævnene ikke relativt betragtet har afvist flere ansøgninger om oprettelse af jobskabelsesarbejder til de over 25-årige end til de under 25-årige. Også dette antyder, at aldersgrænsen ikke har haft indflydelse på mængden af jobskabelsesarbejdspladser. Der er derfor ingen grund til at ændre ved aldersgrænsen på nuværende tidspunkt.

[Arbejdsministeren]

Loven skal til revision i folketingsåret 1984-85, og til den tid vil det være naturligt at vurdere, hvordan en række af de omdiskuterede spørgsmål i ordningen har virket. Dette gælder naturligvis også aldersgrænsen.

Ole Vagn Christensen (S):

Den lovgivning, som vi i dag behandler, jobskabelseslovgivningen, blev gennemført under den daværende socialdemokratiske regering i sommeren 1982 som led i denne regerings såkaldte martspakke – en række initiativer til bekæmpelse af arbejdsløsheden, herunder særlig ungdomsarbejdsløsheden. Siden vedtagelsen har jobskabelsesloven levet en usikker tilværelse og nærmest været i konstant fare, siden den borgerlige regering trådte til i september 1982, og udadtill i den offentlige debat er hele lovgivningens berettigelse og mulighed for at afhjælpe arbejdsløsheden blevet debatteret ivrigt. Ofte er loven kritiseret for ikke at have nogen virkning overhovedet. Andre gange er den blevet beskyldt for at virke konkurrenceforvridende. Sandheden er, at jobskabelsesloven har været en succes, men absolut en begrænset succes. Det skyldes imidlertid efter vores opfattelse i socialdemokratiet kun to ting: regeringen har hele tiden forsøgt at hindre loven i at virke efter hensigten, og på arbejdsmarkedet har arbejdsgiverne, industriens og håndværkets organisationer og kommuner og amter gensidigt beskyldt hinanden for at have ansvaret for lovens manglende gennemslagskraft i stedet for at gøre en virkelig aktiv indsats for at sætte jobskabelsesprojekter i gang.

Regeringen bærer hovedparten af ansvaret. Først udskød man lovens ikrafttræden fra 1. november 1982 til 1. marts 1983. Så meddelte man, at først måtte man bedømme projekter efter denne dato med henblik på støtte efter loven. Derefter bekendtgjorde man hurtigt, at man ville beskære bevillingerne til jobskabelse på finansloven for 1984 – og skåret i bevillingerne blev der. Regeringen har gentagne gange forsøgt at torpedere hele ideen i jobskabelsen ud fra nogle rent ideologiske overvejelser, som imidlertid ikke gælder de arbejdsløse, der ville kunne komme i gang, hvis loven fik lov til at virke i fuldt omfang.

På trods af regeringens mange forsøg på at forhale loven, på trods af det meget bureau-

kratiske system med hensyn til godkendelse i henhold til loven, som undervisningsministeren tidligere har erkendt eksisterer, og på trods af, at Arbejdsgiverforeningen og Industrirådet og Håndværksrådet m.v. har forsøgt at sabotere ordningen ved at råbe konkurrenceforvridning, så har den skabt 10.000 job i 1983 på reelt kun 9 måneder, og heraf er 2.500 job rent private eller kombinationer af private og offentlige job. Dette på trods af den meget bureaukratiske kontrol, som undervisningsministeren mener man skal fortsætte med af hensyn til faren for konkurrenceforvridning. Dette synspunkt har undervisningsministeren ifølge Børsen fra den 6. februar d.å.

Der er imidlertid mange uprøvede muligheder i jobskabelsen, og en del af midlerne kunne med held overflyttes fra privat til offentlig jobskabelse, for her bruges pengene. Vi har fra socialdemokratiet stillet mange forslag om øgede bevillinger til jobskabelsen i vores forhandlinger med regeringen om finansloven for 1984, men regeringen var også på dette punkt ubøjelig. Det er en skam, men det betyder, at socialdemokratiet indser behovet for en styrkelse af jobskabelsesordningen, og vi vil gerne medvirke til, at denne udmærkede lov får en større mulighed for at virke efter sin hensigt. Vi mener, at der rundt omkring er mange gode ideer til jobskabelsesprojekter.

Efter disse mere generelle, positive bemærkninger om en af den usolidariske regering mishandlet lov skal jeg kommentere de enkelte punkter i beslutningsforslaget.

Punkt 1 er vi i socialdemokratiet positive over for, hvilket vi også har bevist ved vores seneste forhandlinger med regeringen om vort oplæg af 8. februar 1984, hvor vi havde afsat 550 mill. kr. brutto til jobskabelsesloven.

Angående punkt 2 i forslaget, spørgsmålet om aflønning af unge i jobskabelsesprojekter, har vi den samme holdning, som er udtrykt i tillægsbetænkningen af 2. juni 1982 til lovforslag nr. L 172, jobskabelsesloven, nemlig at de regler, som i dag er gældende, skal folketingsrådet ikke blande sig i; disse regler skal ophæves ved, at spørgsmålet dækkes af kollektive overenskomster, en holdning, som forslagsstillerne for øvrigt gav deres tilslutning til, da forslaget blev vedtaget. Vi kan

[Ole Vagn Christensen]

derfor ikke give tilslutning til dette punkt. Overenskomstparterne må selv klare det.

Angående punkt 3 om aldersgrænsen sagde vores daværende ordfører, hr. Kaj Poulsen, som refererer i Folketimestidende 1981-82, spalte 9164, bl.a., at vi »... såfremt de parlamentariske muligheder viser sig, vil søge loven ændret, således at vi kan få skabt de arbejdspladser, samfundet har så hårdt brug for.«

Vores holdning i dag er den samme, hvorfor vi kan give tilslutning til punkt 3.

Bo Kristensen (KF):

Dette beslutningsforslag, nr. B 22, som er fremsat af SF, har én stor styrke, nemlig at det er et særdeles kortfattet forslag. Det har tre elementer i sig, som alle er særdeles omkostningskrævende. 500 mill. kr. på det ene punkt, en fjernelse af løntrykkercirkulæret, som der ikke er angivet kroner på, og endelig skal jobskabelsesordningen omfatte en lang række andre grupper end den, der er lagt op til. Alt i alt drejer det sig om en beløbsramme, som jeg – med et slag på tasken – vil tro løber op i et milliardbeløb. Vi får ikke anvist i beslutningsforslaget, hvor kronerne skal komme fra. Vi beklager dybt, at man i et beslutningsforslag laver en så let og elegant gennemgang i ord, uden at der i virkeligheden er handling eller omkostningsbevidsthed bag ved forslaget.

Jeg hilser arbejdsministerens bemærkninger om selve indholdet særdeles velkommen. Med hensyn til de ting, som blev gennemført i 1982, viste det sig jo, at 1983 gav nogle helt andre tal end de rammer, som var afsat. Der var jo afsat 530 mill. kr., og resultatet blev, at der kun blev anvendt 294 mill. kr.

Det, som det konservative folkeparti meget gerne ser, er, at vi får langt flere jobskabelsesprojekter, og at kommunerne bidrager til, at de opstår i den private sektor, for dér har vi chancen for, at disse projekter bliver af varig art og dermed reelle job med et indhold, som er stigende dag for dag for de unge, som deltager i det.

Vi finder det særdeles væsentligt, at vi ikke i den lovgivning, vi laver her i folketinget, skaber noget kunstigt, som de unge ikke kan se ideen med at gå på arbejde til, eller som administrationerne sidder og griner skævt ad at man har sat i gang. Der skal et indhold i

tingene, og det nytter ikke, at vi blæser tingene op på et niveau, hvor de ikke hører hjemme.

Vi har konstateret, at ungdomslønnen – løntrykkercirkulæret, som det kaldes her – har og har haft en vis virkning, og at landsarbejdsnævnet tilsyneladende har foretaget en rimelig opfølgning af det og ikke har skønnet, at der var nogen grund til at foretage ændringer i lovgivningen om denne ungdomsløn.

Med hensyn til aldersgruppen på over 25 år tror jeg, at selv ikke fru Lilli Gyldenkilde fra SF kan finde nogle projekter, hvor der er en vis realisme i at udvide med flere over 25 år. Jeg kan se ideen i, at der er visse personer i hver gruppe, som er ældre, for at de unge kan drage nytte af deres erfaring med hensyn til, hvad vil det sige at være på arbejdsmarkedet, men direkte at udvide gruppen finder jeg ikke særlig heldigt. Det kan gå hen at blive for meget strikkeklub end egentlig et eksempel på, hvordan arbejdsmarkedet opfører sig i hverdagen.

Derfor må det konservative folkeparti afvise forslaget.

I øvrigt kan jeg tilføje, at kristeligt folkeparti vil gøre det samme.

Tørnæs (V):

Forslaget er for så vidt et typisk SF-forslag. Det har i hvert tilfælde den konsekvens, at det vil øge de offentlige udgifter uden egentlig at anvise, hvor man skal få dækning for dem fra.

Vi har aldrig lagt skjul på, at vi er overordentlig skeptiske over for jobskabelsesordningen generelt. Vi er især skeptiske over for de offentlige jobskabelsesforanstaltninger ud fra den betragtning, at det har vist sig uhyre svært at sørge for, at der ikke ligger et element af konkurrenceforvridning i det. Det er derfor, vi har lagt overordentlig megen vægt på, at den aktivitet, der foregår i offentlig regi med hensyn til jobskabelse, sker så tæt forbundet med og i så tæt samarbejde med den private sektor som overhovedet muligt. Vi ser derfor aldeles ingen grund til, at der udvides i den offentlige jobskabelse med 500 mill. kr. som foreslået her fra SFs side.

Vi har også svært ved at se det rigtige i de begrundelser, som er fremført for, at der skal ændres med hensyn til den særlige ungdoms-

[Tømæs]

løn, og at man skal afskaffe 25 års reglen. Vi finder, at den fordeling på alderskategorier, der har været udtrykt ved opgørelsen, at der er 12 pct. over 25 år, der har været med i det, er rimelig.

Så meget mere som loven jo skal til revision her i 1984-85, finder vi ingen grund til at foretage ændringer nu, og vi kan således ikke støtte forslaget.

Estrup (RV):

Jeg skal ikke føje mange ord til, hvad fru Lone Dybkjær allerede har sagt om jobskabelse under forespørgselsdebatten. Loven har kun været i funktion i 1 år, og vi har endnu for lidt materiale til at vurdere dens virkninger. Før det foreligger, vil det være meningsløst at gå ind i større ændringer. I den forbindelse er der grund til at minde om, at loven under alle omstændigheder skal tages op til revision i næste samling. Vi kan derfor ikke medvirke til det af SF fremsatte beslutningsforslag.

Jeg vil godt tilføje, at forslaget er så tilfældigt udformet, at det egentlig ikke virker, som om SF selv tillægger det stor vægt. Forslagets første punkt om at afsætte 500 mill. kr. til jobskabelse på finansloven er som bekendt allerede opfyldt. Der gøres i øvrigt ikke rede for, om det skal være offentlig eller privat jobskabelse. I bemærkningerne argumenteres med ledighedstal, der er et halvt år gamle. Endvidere bruges som argument mod den særlige ungdomsløn, at den kan man ikke lide i København. Vi skal måske til at have en særlig lovgivningspraksis gående ud på, at denne lov gælder ikke for Grønland, Færøerne og København.

Mon ikke dette forslag blev hentet lidt for hurtigt op af papirkurven? I hvert fald savner jeg helt en fælles idé, som SF og det radikale venstre tidligere har talt om, hvorefter våbenproduktion skulle holdes uden for de projekter, som kan støttes efter jobskabelsesloven. Er det helt gået i glemmebogen? Man kunne måske have snakket med forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 10, som skal behandles senere i dag. Der er det nemlig med. Det er som bekendt også fremsat af SF.

Bente Juncker (CD):

Centrum-demokraternes principielle standpunkt er, at vi ikke bryder os om jobskabel-

sesloven. Hvorfor skulle vi så være med til at øge den offentlige jobskabelse ved at afsætte 500 mill. kr. ekstra på finansloven? Det ønsker vi ikke, ligesom vi ikke ønsker at ændre ved ungdomslønnen. Den synes vi er udmærket. Med hensyn til 25 års reglen synes vi heller ikke, at den skal ændres, når vi endelig skal have en jobskabelseslov, så vi kan altså medvirke til, at dette forslag ikke bliver gennemført.

Dohrmann (FP):

Af alle de dårlige love, folketinget har vedtaget, rangerer jobskabelsesloven vel nok blandt de 10 værste. Den fungerer i praksis på den måde, at man giver nogle tilskud og får sat nogle folk i gang, men i den anden ende ser man så, at personer, som er ansat i nogle bæredygtige virksomheder, ryger ud. Det er i bund og grund en forfejlet lovgivning. At støtte sådan noget ville være helt forkert, så det gør vi naturligvis ikke.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS synes, at tankerne bag forslaget er gode. Det er rigtigt nok, at det lider af den skønhedsfejl, at man ikke umiddelbart kan se, om det handler om privat jobskabelse eller om offentlig jobskabelse, skønt det af bemærkningerne fremgår, at det primært er offentlig jobskabelse.

Hvis vi snakker om den offentlige jobskabelse, kunne jeg da komme på mange gode tanker om, hvordan man positivt kunne udnytte flere penge til jobskabelse. Eksempelvis kunne man istandsætte daghøjskoler, kvindehøjskoler, hvor arbejdsløse kvinder i samråd med kvindelige håndværkere kunne renovere bygninger. Det ville dels nedbringe den katastrofale store kvindearbejdsløshed eksempelvis i udkantområderne, og det ville også føre til, at de traditionelle kønsrollemønstre kunne opløses. Sådan kunne man komme med mange andre eksempler, hvor man kunne bruge jobskabelsen positivt.

Med hensyn til den særlige ungdomsløn – løntrykkercirkulæret – er vi selvfølgelig enige i, at den skal afskaffes. Det er faktisk en katastrofe, at den nogen sinde er kommet ind. Det er faktisk sådan i dag, at en faglært ung, f.eks. en arbejdsløs bygningshåndværker på 21-22-23 år, efter sin svendetid kan risikere at ende på en jobskabelse til løntrykkercirku-

[Elisabeth Bruun Olesen]

læreløn, til trods for at han har en faglig uddannelse. Det tror jeg aldrig har været meningen, men sådan er det altså i praksis.

Vi kan også støtte SF i det sidste punkt, at man afskaffer den særlige 25 års regel.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal på god vis sige tak til ordførerne for de pæne ord, der er sagt, ikke mindst fra socialdemokratiets side. Jeg synes, det var rart at høre, at socialdemokraterne ville være med til at lave forbedringer – om end de ikke kunne være med til at sikre, at unge i København også kunne få en overenskomst-mæssig løn, men lad nu det være. Jeg er da glad for, at man vil være med til at afsætte nogle flere midler til det, og at man godt vil være med til at afskaffe 25 års reglen.

Jeg bemærkede, at arbejdsministeren argumenterede på følgende måde: den regel, der er om, at man kan være i det her, når man er under 25 år, og ellers skal der gives dispensation, har ikke virket sådan, at der ikke er kommet projekter i gang, hvor der har været tale om, at folk over 25 år har søgt om jobskabelsesprojekter. I stedet for at sige, at så er der ingen grund til at lave det om, for den har rent faktisk ingen praktisk betydning, kunne man lige så godt sige: ja men så er der da god grund til at tage den væk. Det ville være en god regelsanering, som denne regering i øvrigt går ind for. Af den grund synes jeg nu nok, at man skulle overveje en gang til, om ikke det var en af de regler, som det rent faktisk er lidt tåbeligt at køre med.

Det siger jeg også, fordi jeg står her med en arbejdsløshedsstatistik, der er fordelt på aldersgrupper, og det er helt tydeligt, at næsten igennem hele den arbejdsløshedsperiode, vi har haft, er de to største tal, man har for arbejdsløshed, for gruppen 20–24 år og for gruppen 24–29 år. Det er derfor lidt uforståeligt for dem, der er fyldt 25 år, at der lige som skal ligge en blokering heri, når de rent faktisk bærer akkurat samme del af arbejdsløsheden som de, der er fra 20 til 24 år. Jeg håber, at vi kan kigge lidt nærmere på det i udvalget, for jeg må sige, at arbejdsministeren egentlig var meget venligere over for det end de øvrige, der havde ordet fra regeringspartierne. Det kan da være, at det kan smitte lidt af, når vi nu kommer i udvalgsarbejde,

ikke mindst når jeg tænker på arbejdsministerens argumentation.

Jeg skal også sige tak til VS, fordi de godt kan se, at der kan laves nogle ting her. Når vi ikke har lagt os meget fast på, at det absolut skal være i offentlig regie, vi skal have disse arbejdspladser, så er det, fordi vi vil have arbejdspladser. Vi vil meget gerne også have, at de er i offentlig regie, for vi ser ikke det store dyr i åbenbaringen med hensyn til at få adskilt offentlig og privat regie. Det, der er vores hovedformål med denne lappeløsning – for vi må jo erkende over for hinanden, at det er nogle lappeløsninger – er, at vi skal have noget beskæftigelse i gang, og derfor har vi ikke lagt vægt på at pinde ud, at det skal være i offentlig regie.

Må jeg dernæst sige noget til hr. Estrup – forsigtigt og på min sædvanlige venlige facon. Hr. Estrup gør det ligesom til et stort nummer, at det tal, vi har brugt for arbejdsløsheden, er helt fra september måned 1983. Ja men det er selvfølgelig, fordi dette forslag blev udarbejdet før jul, så kom valget, og vi fik det først til behandling her i det nye år. Derfor har vi altså ikke fået ændret tallet, og det beklager jeg selvfølgelig.

Sandheden bag tallet er, at det er steget i modsætning til det, vi hørte under den debat, vi havde tidligere her i dag. Hvor man kunne tro, at arbejdsløshedstallet var faldet, er det rent faktisk steget siden, men det skal vi da gerne få ændret; det kan vi sagtens få ændret, hvis det skulle være en anstødssten, hvilket jeg ikke tror det på nogen som helst måde er.

En af de ting, jeg kunne forstå de radikale ville være med til – vi vil gerne overveje at lave et ændringsforslag til dette her – var, at der ikke må laves våbenproduktion i dette land i medfør af jobskabelsesordningen. Ja men så får vi det igennem. Vi bliver mere og mere nøjsomme herinde. Det, vi kan få igennem, får vi selvfølgelig igennem, så jeg vil da tage til takke med, at vi tilsyneladende kan få noget af det igennem med de radikale – så får vi jo se, hvad socialdemokratiet siger til det. Kan vi ikke få noget af det igennem, kan vi i hvert fald se, hvordan stillingen er hos de forskellige partier, og det er dog også noget.

Hr. Tørnæs og hr. Bo Kristensen har jo altid som noget af det første her i verden tallene. Man kan komme dyngende med en

[Lilli Gyldenkilde]

hel masse arbejdsløshedstal, men det hjælper ikke noget, for det, det handler om i tal, når man skal tale med de to partiers ordførere, er kroner og øre. Når man klager over, at vi gerne vil have sat 500 mill. kr. af på finansloven til at sætte noget mere beskæftigelse i gang, må jeg have lov til at sige, at det var det beløb, der rent faktisk var sat af i forvejen, men den regering, der udgår bl.a. af de to partier, har jo sat det tal ned, sådan at der rent faktisk ikke kan komme den jobskabelse igennem, der ville have kunnet komme, hvis denne lov havde fået lov til at fungere fra 1. januar 1983, hvilket egentlig var meningen. Men det har den jo ikke fået lov til. Vi ved alle sammen, at der først blev lavet nogle blokeringer på den, så den blev kørt helt hen i marts måned. Dernæst skulle hele molevitten sendes til EF, og så skulle man have meddelelser hjem om, hvordan man kunne få lov til at køre videre med jobskabelsesordningen, for at den ikke skulle blive en konkurrenceforvridende faktor i det danske samfund. Når man ser på, hvor mange job den rent faktisk har kunnet skabe - 3.500, oplyser arbejdsministeren her - må man sige, at der nok ikke er ret meget konkurrenceforvridende i det.

Men når nu de to herrer fra henholdsvis venstre og de konservative er så interesserede i at vide, hvor SF vil få penge fra, kan jeg oplyse, at jeg vil gå op på mit partisekretariat og finde nogle flere af disse små pjecer, hvor vi har fremlagt en alternativ økonomi, hvorefter der vil være penge til at lave ting som dette her, og så se, om det ændrer noget på stillingen, men det gør det højst sandsynligt ikke, for tal er noget, man altid bare bruger til at afvise.

Jeg må konstatere, at der ikke er flertal for forslaget; det er jeg ked af, men vi vil arbejde videre med det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om arbejdsløses ret til at lave nærradio-, lokal-TV- og folkeradioudsendelser uden reduktion af deres dagpenge.

Af Elisabeth Bruun Olesen (VS), Lilli Gyldenkilde (SF) og Arentoft (FP) m.fl.

(Fremsat 7/3 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Indholdet af beslutningsforslaget er på ingen måde nyt for mig. Jeg har allerede her i folketinget den 15. februar 1984 besvaret to spørgsmål fra henholdsvis fru Elisabeth Bruun Olesen og hr. Thoft om dette emne. Også fru Lilli Gyldenkilde har den 21. november 1983 fået svar fra mig på et lignende spørgsmål.

Jeg vil med det samme gerne sige, at jeg synes, det er en god idé at lade de arbejdsledige deltage i nærradioarbejde, men det er ikke det, der er spørgsmålet. Problemet er, at nærradio er så mange ting. Jeg har bl.a. på baggrund af dette spørgsmål haft kontakt med kulturministeriet om forsøgsvirksomheden, og der tegner sig unægtelig et noget broget billede strukturmæssigt. Det viser sig, at der er stor spredning i de forskellige forsøgsprojekter. De tidsmæssigt begrænsede forsøgsordninger er ofte spinkelt økonomisk funderede, og aktiviteterne bliver udført som interessebetonet fritidsbeskæftigelse. Deltagelsen i produktionen af et enkelt eller nogle få programmer vil derfor have eller kunne have amatørermæssig karakter. Kulturministeriet oplyser dog samtidig, at der er projekter, der klart tager sigte på professionel virksomhed, og hvor formodningen taler for, at beskæftigelsen har erhvervmæssig karakter.